

20
91'

Krajaňské listy

Lidový týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

ROČNÍK I.

Redakce a administrace: Luck, Włodzimierska 66a. (skrz. poczt. 121.)

ČÍSLO 30.

Ing. Alois Knotek:

Našim chmelařům.

Dostal jsem dopis z Dalekého východu, z jehož obsahu vyjímám část nejdůležitější na uvážení všem našim pěstitelům chmele.

— Jako upřímný Čech rozhodně protestuji, aby sem docházel volyňský chmel od německých firem. Trojúhelník Luck-Dubno-Rovno dává nejlepší jakost. Potom přichází Ostrog, Vladimír-volyňský, Berestečko, Volkov, Horochov a Kořec. Víím, že v Rovně a Dubně „úradují“ po celý rok agenti, kteří využívají všech příležitostí, aby si našeho pěstitele chmele podmanili. Náš chmel volyňský stává se obchodem řetězovým. U nás na Dalekém východě kupuje se až z páté nebo desáté ruky. Potom cena podle toho vypadá, elegantně vyšroubována do závratné výše.

Ubohý náš pěstitel! Mnohdy nezbývá po odečtení všech výloh ani na tabák. A víte, že z těch příčin se chmelnice ruší? Náš hospodář nemůže na chmeli vydělávat. Proč? Tu jsme u kořene všeho zla. Slyšeli jste, aby našinec prodal chmel přímo? Nikdy! On musí dobře živiti celou řadu překupníků, kteří při tom ničeho nedělají nežli „hubou“ melou a sklízí smetánku.

To je liknavost našinců, nedůvěra v sebe! Jim píší tyto řádky. Za dnešních obchodních poměrů svět se tomu směje. Opravdu hrozná tragedie české-

ho chmele na Volyni!

Nedovedete se zorganizovati? Nemůžete založiti chmelařské družstvo? Nemáte bankovní Jednotu v Rovně, která docela dobře může se prodejem chmele zabývat? Dosud jste nezaložili „chmelařského spolku“, který by se o tu akutní otázku staral? Kde máte tržnici volyňského chmele? Víím, že tam u Vás máte znamenitého organisátora družstevnictví, člověka na slovo

sovati dále!

Chmel je světový obchodní artikl. Toho roku odhodlal jsem se, že zaopatřím volyňský chmel přímo pro několik větších pivovarů v Mandžukuo a pro celý Daleký východ. Díky našemu sládkovi Volfovi, který chmel volyňský v Charbině zavedl. Má tu již známku ustálenou a nedá se nahraditi chmelem jiným. Platí se v dolarech amer. předem při zaslání duplikátu nákladního listu. Dostávám nabídky od firem židovských, nevěřím jim, ani jakosti, ani cenám, ani jejich solidnosti, že chmel podle vzorku dostanu.

Chci chmel přímo od našich pěstitelů na Volyni a sice ze sklizně r.1937, po případě letošní.

(Redakce „Krajaňských Listů“ ochotně sdělí adresu a bližší podmínky po zaslání známky na odpověď.)

**Čtete, předplácejte
a rozšiřujete
„Krajaňské Listy“**

Baňska Bystrica.

vzatého, zkušeného. Je to pan Mesner, předseda ČMS. On jistě nezištně poradí jak to zařídit.

Rekněte mi upřímně, na koho se mám obracet při nákupu chmele volyňského? Na německé firmy? Kupovati náš český chmel od překupníků z desáté ruky? Opravdu — — — nechci kriti-

Delegace československé mládeže v Polsku.

Výprava československé mládeže přijela po návštěvě v Poznani a v Katovicích ve čtvrtek večer do Krakova. Českoslovenští hosté si prohlédli v doprovodu zástupce polské demokratické mládeže pamětihodnosti města. V pátek odp. dával čl. konsul v Krakově Znojemský čaj a večer uspořádal na počest hostů recepci Svaz venkovské mládeže „Znicz“. Na schůzce delegace s novináři všech krakovských listů bylo proneseno několik projevů, které vyzněly pro nejužší spolupráci polsko-československou. Za čl. delegaci poděkoval za srdečné přijetí v Polsku inž. Cihlár.

Mračno na Východě.

Zatím co se vyjednává mezi japonskou a sovětskou vládou, na frontách se válčí. Podle neoficiálních zpráv podnikla čtyři sovětská letadla v pátek odpo. útok na japonské linie u Cankufenu. Byli však japonskou protiletadlovou baterií opět zahnáni. V sobotu ruské vojsko bombardováním donutilo japonské dělostřelectvo k ústupu. Útok byl veden praporem pěchoty a 50 tanky jižně od jezera Čančih a současně 0,5 plukem s 60 tanky severně od Satsaopinu. Sku-

(Dokončení na str. 3.)

Všem českým dětem v Polsku.

Milé děti!

V nejbližší době Vám předložíme nový časopis. Bude to list výhradně Váš a pro Vás. **Chceme abyste byly šťastnější a silnější než všechna pokolení před Vámi,** proto Vám dáváme časopis. Chceme z Vás tak učiniti jednu velikou sporádanou rodinku. **Váš časopis bude Vaší centrálou, Vaším zástancem, Vaším mimořádným vzdělavatelem.** V něm také si všichni popovídáte o svých trampotách i radostech. Nyní Vám už nebude dálka překážkou, protože tak české děti, třeba z Varšavy, budou si moci v listě porozprávět s dětmi volyňskými, nebo děti z Lodže s českými dětmi, žijícími na Těšínsku v Oravě a Spíši, děti ze Zelova s dětmi na Volyni atd.

Dnes také mluvíme snad k novým příštím spolupracovníkům, novým básníkům a spisovatelům a my si jen přejeme, aby jich bylo více, než jich má nynější generace.

Víme již předem, že se Vám časopis bude líbit a přáli bychom si, abyste už nyní zaslaly své první příspěvky pro onen časopis. Adresujte je na redakci „Krajaňských Listů“. Těšíme se na Vaše dopisy a přejeme Vám ve Vašich prvních i dalších příspěvcích mnoho zduaru.

Redakce.

Fr. Grygar, České Ozerany.

V sjednocení síla.

(K článku p. red. Rejzka „Jak do družstevního života.“)

Všem nám jest dobře známé heslo: „V sjednocení síla.“ Potkáváme se s ním všude, kde se jedná o práci, kterou jednotlivec sám nemůže vykonati. Shledáváme se s ním u dětí při společných hrách i u mládeže dorůstající, ale vidíme jej hlavně v našem životě, který proto, že se jej nedržíme, tak pokulhává. Podle toho jaký má kdo kabát, chce uplatnit svoje já, zapominajíc při tom, že bez sjednocení nepovznese se celek ani hospodářsky ani kulturně. Zapominají, že v společném podnikání jeden člověk, třeba bohatý, nic neznamena a že dobro spolku záleží nejen od svědomitosti vedoucích s'il, ale i členů. Když před 56-lety Tyrš s Fügnerem založili Sokola jistě sami nepředvídali, jakou otromnou organizaci stvořili, před kterou se dnes sklání celý svět. Svět má v účtě heslo sokolské „v sjednocení síla“ a jeho krásnou disciplínu — kázeň. I my chceme-li, aby o nás někdo věděl, chceme-li, aby s námi někdo počítal, nesmíme býti bez kázně, musíme býti zorganizováni, musí býti na nás na každém kroku viděti, že jsme potomky toho proslaveného českého národa. Nic nám polská vláda nebere, ale sami jsme dali, co jsme ztratili — nestaráme se, abychom vystupovali jako celek. Bojíme se kritiky naší práce, o které se mnozí domnívají, že to jest dlouhání člověka za jeho práci. Ne, bez kritiky nemůže býti řádné organizační práce. Ale kritika musí býti věcná, aby se stala takovým čistěčem

vzduchu v organizaci. Ona také musí sloužit pouze prospěchu spolkové práce a ne prospěchu člena, jak to, bohužel, často vidíme. A proto ty naše spolky, ať jsou jakékoliv, vyhlíží jak popelky, protože občané stojící mimo, vidí v nich něco zbytečného, zvláště když takový občan po udělení mu kritice jeho

zaměstnanců pro Podkarpatskou Rus v Košicích, chci na přání p. redaktora Rejzka podati nějaké rady k jeho článku.

Blahobyt obchodníka — jsem též obchodníkem — zde na Volyni záleží od hospodářských poměrů rolníka. Neúroda a laciný obilí vyvolaly hospodářskou krizi, protože zdejší rolník, ne-

k vůli jednomu koupí i druhé, ačkoliv u místního obchodníka by třeba dostal totéž za tu cenu. A naše kooperativy? Dělají to také tak, protože i jim schází obrátový kapitál. Nemohou konkurovati z soukromým obchodníkem, kterému odeberou klienty, čili rozdělí se o ně, přičemž dochází k obapolnému živo-

ření. Oč má kooperativa menší daně o to má větší režii při vydržování prodavače a hrazení nájemného. K tomu u Ukrajinců časté „braky“ a Moško sedí a obchoduje. A kdo jej drží? My sami, protože zapomináme na heslo „Svůj k svému“ a „V sjednocení síla.“

Priznávám, že i ten žid má právo žiti a obchodovati, ale ne na úkor náš. Dokáže-li půjčovati tisícemi hospodáři peníze na procento, ať si koupí hospodářství a pracuje s námi.

Chceme-li u nás začít družstevnictví musíme se naučiti nejdříve spolkové kázi a pořádku, bez nichž nic neuděláme. Především musíme chápat, že ve spol-

(Dokončení na str. 4.)

Labský Důl — Krkonoše.

práce vystoupí. Místo aby lépe pracoval začne „bojovati“, čímž nejvíce organizace trpí. Ohasičstvu ani nepíše. A to jest jedna slabá naše stránka — umíme stvořiti, na svět přivést, ale dokážeme, když se nám to „nehodí do krámu“ i zničit.

Jako člověk znalý poměrů v Československu, obchodník z povolání, mající zkušenosti z velkého družstva železničních

maje jiného výdělků, odprodává pokud stačí pud za pudem. Poměry pak v obchodě zde a nebo v Čechách nemůžeme k sobě vůbec porovnávat. V Čechách obchodník objednává zboží v továrnách nebo skladech, zatím co zde jest obchodník bez koně nemožný již proto, že do obchodu nemá kapitálů. Rolník pak, vlastník koně, zajíždí několikrát za rok do města a

ku platí většina, nikoliv jednotlivců, jak si to naši často mylně vykládají. Přišel takový pan občan do schůze a křičí, že to musí býti po jeho a když ne, že vystoupí. A to jest právě to, co naše organizace v zárodku zabíjí. Nikde nestojí napsáno, že předsedou spolku musí býti ten první až do smrti. Ať se pěkně střídají, aby se vědělo, který

Ve volné chvíli

Ing. Alois Knotek.

Naši na Pegasu. *)

(Skoro jako humoreska.)

tečně plně poeie a citů:

„Časné ráno, za svítání,
kdy kohouti kokrhání
vzbudilo mne k milování —“

A už „znamenité“ verše putují do redakce „Krajanských Listů“, aby uzřely čern tiskářskou.

Počkej, hocha, ta tvá dívka také nespáchá, aby se do tebe honem zamilovala po přečtení tvých veršů. Nestudovala přece v Pöttingenu v Olomouci, aby mohla oceniti hodnotu tvé básně, aby rozuměla jejímu obsahu, přízvuku a rytmu. Co myslíš? Naše dívky mají srdce,

to v lásce rozhoduje a nikoliv básně!

V každé naší vesnici máme básníka, často také dva, aby se doplňovali. Stává se často, že jeden zpívá a druhý vytrvale opisuje, ale to už nenáleží k veršování, ale přímo redakci „Krajanských Listů“, která všechno zná, ale zachovává důsledně redakční tajemství. Tomu se nedivte! Redaktor nemůže přece všechno uveřejniti, co dostane do rukou od zamilovaných básníků!

Vim to určitě: Redakce „Krajanských listů“ miluje básníky tehdy, když hledají látku k básni a nemají nadšen. Ale běda

když takový volynský slavík sedne na Pegasa, svého okřídleného koně a začne:

O nežádej, bych miloval tě děle,
neb nejsm schopn žádne lásky víc,
mé srdce rovno vyprahlé je skále,
kde zvadlo vše a nevykvetlo nic...

A verše pokračují, rostou, už popsal celou zásobu papíru, ale básnická „žila“ se táhne dále. Už píše i na starých „kontrakttech“ i obecních obsilkách — verše se hrnou jak z rukávu.

Konečně pointa! Tak hned, ještě za tepla do „Krajanských Listů.“

Chefredaktor lamentuje, nad hlavou ruce spiná, běduje, oběd mu nechutná. Vždyt první stránka je pro úvodník a politiku, potom na následujících musí umístiti různé zprávy, ženskou hldtku, dopisy o zábavách, besídku, potom část insertní atd. Kde tu je místa na básně, dlouhé do nekonečna, básně, jimž nerozumí ani dva redaktoři s redakční komisí?

(Dokončení přístě.)

*) Okřídlený kůň bohyně básnictví.

Co nového ve světě.

Polsko hodlá zříditi konsulat v Charbinu. O jeho zřízení se jedná právě v Tokiu.

Selských manifestací u příležitosti „selského dne“ v Polsku 15. srpna zúčastní se asi 1.000.000 osob. Ve více než 200 obcích budou se pořádat manifestace. Úřady povolily v tomto roce tyto projevy mimo jiné také v hlav. městě.

Dánský ministr obchodu do Polska.

Koncem tohoto měsíce přijede do Varšavy na oficiální návštěvu dánský ministr obchodu Kjoertal. Dánský ministr bude mít ve Varšavě rozhovory, které se budou týkat rozšíření obchodních styků Polska s Dánskem.

Norský král vyznamenal polského z-hr. mini-tra Becka velkokřížem řádu sv. Olafa. Téhož vyznamenání se dostalo současně polskému vyslanci v Olo Neumanovi.

Upozorňujeme

naše čtenáře, že v nejkratší době začneme v našem listu otiskovati nový román z pera Teodory Drzewické „Druhý muž“, v překladu našeho spolupracovníka ing. Aloise Knotka. Čekáme dosud pouze na dokončení tohoto překladu a tím způsobem posléze budou v „Krajanských Listech“ vycházeti dva romány současně.

REDAKCE.

Žatecká chmelná zpráva.

Na žateckém trhu chmelném byl jen malý zájem o některé levné a pak nejlepší chmele. Ceny žateckého chmele pohybují se v rámci

Kč 550.— až 700.— za 50 kg. Veřejná známková chmel v Žatci o věřila a vyexpedovala dodnes 73.246 žuků v čisté váze 175.322 cel. centů a 50 kg žateckého chmele loňské sklizně.

Všechn zájem je dnes upjat k vyhládkám na novou sklizeň chmele, s jehož časáním se započne asi mezi 20. a 25. srpnem. Nynější slunečné horké tropické počasí urychluje hlávkování chmele a na některé chmelnice zejména v lehkých písčitých půdách působí nepříznivě. Ve středu dostaví se po různu bouřky s deštěm od 5 až do 25 mm působily osvěživě na chmel, který je jinak zdravý, s hojným osypem a uspokojivým vzhledem.

Český odbor Jednoty chmelářské v Žatci.

Prodá se 3 ha země, hospodářské stavby a obytné stavení s obchodní zařízení umístěnými. Podmínky sdělí: **Jan Zofí, Kopče čes., pocz. Poděbrce** u Lucka. 4-2

Prodá se dobře zařízené hospodářství, ve výměře 14 ha. Podmínky sdělí: **Karel Kratochvíl,** kol. Mirotin, pocz. Korostova.

Mračno na Východě.

(Dokončení ze str. 1.)

pina sovětských vojáků přestoupila hranici a začala kopati zákopy u mandžuské vesnice Mankjenšan. Bylo sestřeleno jedno sovětské letadlo.

Proti židovským biografům ve Varšavě zahájili propagandu mladíci z radikální nac. organizace „Falargy“.

Kam putují peníze z Volyně.

Jak oznamuje „Ilustrowany Kurier Codzienny“, odbývala se nedávno v Lucku soudní rozprava s několika komunisty. Velice zajímavá je výpověď jednoho ze svědků, Ilariona Emmy, dlouholetého člena K.P.Z.U.

Jeho výpovědi jsou pravou sensací. Jsa pokladníkem okružního komitétu K.P.Z.U., vybíral peníze od vesničarů a tyto peníze putovaly advokátům-židům za obhajování komunistů při soudních procesech.

Emma vypráví, že mezi obžalovanými o komunism jsou většinou prostí vesničané, kteří se dali světské placenými agitátory a nepracují pro nějakou ideu, nýbrž právě pro několik těchto funkcionářů v ústředním svazu K.P.Z.U. Tito agitátoři z obavy aby se nedostali do rukou policie, ukazují se mezi lidem pouze jen asi jednou do roka. P.řstata komunismu na Volyni záleží v tom, že vesničané skládají příspěvky na pomoc črvenen u Španělsku. Sebr. né peníze však místo do Španělska putují do kapes členů komitétu K.P.Z.U. V minulém roce tento obnos činil 12 000 zl.

Přínášným je fakt, že do jedn ho místa přijela komunistická agitátorka, která pobírá do tisíce zl. měsíční gáže a tato „lidumilná“ paní věnovala jednomu svedenému

Něco o Zdobunovu.

Jak se dovid me, Odbor ČMS. ve Zdobunově po získání určité částky na dost vbu matiční školy přistupuje k vykončení některých částí vnitřku. Tak bude vykončen také prostorný sál, v němž již letos má být pořádána posvícenská z hava. Dužno poznamenati, že touto budovou se bude český Zdobunov slušně reprezentovati a pobyť v místnostech matiční školy bude zajištěno pro každého příjemným.

Dovídáme se, že nejen z Volyně ale také i ze Zelova krajané navštívili Prahu o X. všeokolském sletě. Směr jejich c sty bezpochyby byl jiný a proto by bylo dobře, aby někdo z účastníků zelovské výpravy popsal svou cestu a dojmy o ní.

Z II. okrsku zahraniční župy letošní slet navštívilo 86 cvičenců a cvičenek.

vesničanu až 50 gr. na kuřivo.

Emma prohlásil, že už přestal věřit v ideu komunismu a toto prohlašuje pro výs rahu jiným obžalovaným. Obžalování po tomto prohlášení slavnostně se odřekli komunismu a všech styků s ním, Soud odsoudil 5 obžalovaných na 2 roky vězení a jednoho na jeden rok, podmínečně na 5 let.

Čsl. letadla nad Kladskem.

Při leteckém cvičení ztratily tři československé letouny orientaci a ocitly se nad německým územím v okolí města Kladsko. Německé vyal. v Praze zakročilo proti tomuto přeletu. Ministerstvo zahraničních věcí vyslovilo politování nad tímto případem. Letci, kteří zavinili incident, budou potrestáni.

Lord Runciman v Praze.

Lord Runciman, který se již nachází v Praze, se ještě nerozhodl — jak praví anglický tisk — o způsob svého postupu v Praze. Možnosti prý jsou dvě. Buď se účastní jednání mezi vládou a sudetskými Němci, nebo zůstane v pozadí a jen v případě potřeby bude oběma stranám sdělit. — Soud vedle rozmu s čs. státníky, lord Runciman přijal posl. W. Jakšche, předsedu něm. soc. dem. str., dle posl. S. Tauba gen. tajemníka této strany a ta emníka téže strany F. Rehvalda, kteří slibili předložiti začátkem tohoto týdne memorandum, týkající se všeobecných názorů něm. soc. dem. strany. — Některé zahr. denní listy praví, že zatím co se v Praze vyjednává, v Berlíně se útočí.

Nepokoje v severní Číně vzrůstají.

V téže době, kdy došlo k incidentům na sovětsko-mandžuské hranici, vzrůstají nepokoje v severní Číně, kde čin ké nepravdělné oddíly obsadily velkou část území. Z věrohodného pramene se potvrzuje odchod četných japonských oddílů ze severní Číny a zastavení všech větších vojenských akcí. Úředníci, imen vání Japonci, prý z mnohých krajin ve východní Hopei utekli a v mnohých případech ozbrojené oddíly, které mají udržovati pořádek, se připojily k nepravdělným četám. Japonci nyní nejsou schopni něco proti tomu podniknouti, jednak proto, že na to nestačí, jednak proto, že terén, rozmoklý nedávnými velkými dešti, nedovoluje pohyb obrněným automobilům a nákladním vozům.

Mandžuské vojsko u pejpinské železnice se vzbourilo.

V posledních dnech došlo jižně od Kiukianu k tuhým bojům. Čínské vojsko ustoupilo až k pohorí Kulingu, kde si vybudovalo silné posice. V porčí říky Jangce mezi městy Hukou a Pengce měly protiútoky čínských vojsk úspěch. Podařilo se jim zde znovudobýti 5 pevností a čínské letectvo potopilo na řece Jangce jeden japonský křižník a 3 dělové čluny. Čínská generální ofensiva v severním Honanu úspěšně postupuje v úseku Kaifeng — Lajfeng. Japonské válečné lodí podnikly opět útok na jihčínský ostrov Hajnan a pokusily se vyloditi na jeho jižním břehu v přístavu Lingšui vojsko. Čínské pobřežní baterie je však zahaly. V neděli se vzbourilo mandžuské vojsko, které střežilo železnici, vedoucí z Pejpinu do Džeholu. Dvě letadla, která byla proti vzbuřencům vyslána, byla sestřelena.

Boje ve Španělsku neochabují.

Na frontě u řeky Ebro nacionalisté zdvojnásobili prudkost svých útoků, na všech místech však narazili na tvrdošjný odpor republikánů.

Teror v Palestině.

V noci na pátek unesli teroristé dva pomocné policisty, kteří stáli hlídkou poblíže Lyddy. Vzbuřenci střelili také na dresinu, která dopravovala dělníky, a vyhodili do povětří malý železniční most.

OD TÝDNE K TÝDNŮ.

Oběť blesku.

Ve vsi Božově v okrese horechovském na Voyni udeřil blesk do osamělého domku, v němž se ukrýli pracující na poli lidé v počtu 27 osob. Z nich bylo 5 osob usmrceno a 5 zraněno.

Vedra v Polsku.

V posledních dnech panovala v Polsku velká vedra, dosahující až 50° C. V důsledku toho byly na Volyni zaznamenány případy nového květu stromová a t. p. Tak v Mlynové kvetly třesně a v Jaroslavičích rozkvetl podruhé bez.

Krokodíl ve Visle.

Z potulného cirkusu, který právě dli v Gdanskú, uprchl veliký krokodíl. Zvíře zamřilo k ramení říky Visly, kde se právě koupalo velké množství lidí. Krokodíl vzbudil mezi koupajícími se velikou paniku. Po námaze podařilo se za několik hodin krokodíla chytit a dopravit zpět do cirkusu.

O TĚ NAŠÍ STARÉ VLASTI

Josef Malinský:

X. Všesokolský slet.

(Dokončení.)

Kde seděli a nebo stáli Sokolové a Sokolky a tak dotyčná místa čínila dojem makových polí. X. Všesokolský slet byl konán na oslavu jubilea dvacátého roku trvání československé samostatnosti. Byla to přehlídka sokolské tělocvičné práce za posledních šest let a zkouškou zdatnosti, kázně a pohotovosti sokolských desetitisíců a zároveň i celonárodní projev pro československou svobodu a pro brannost jako její záruku a ochranu.

O letošním sletě vystoupilo 30.000 mužů a 36.000 žen kromě hostů. Po celé tři dny na sletišti bylo neobyčejně rušno. Střídal se ve vystupování Sokolové a Sokolky domácí se zahraničními hosty. Půvabné bylo vystoupení sokolské brannosti, prostrná cvičení žen, Jugoslavié — společná prostrná, Poláků — národní tance, Litvinů — národní tance, Francouzů — prostrná žen a odevzdání sokolské vlajky pražskému sokolstvu, cvičení Americké obce sokolské, rej žen, zkouška ruského sokolstva, různé hry, tělovýchova na nářadích, bojový závod, šermířský závod, závod v přetahu lanem, závod ve vzpírání břemen, závod ve vrhu lanem, cvičení ruského sokolstva, prostrná Belgicánů, Rumunů a malebnost Bulharů a Američanů-krajanů, sokolská jízda a konečně vystoupení branné moci československé, rumunské a jihoslovenské. Viděli jsme zdravé paže nejen československé branné moci, ale malodohodových armád. Letecká akrobacie byla přímo uchvacující. Rej jezdeckta, čtverylka dělostřelcovta, džigitovka a konečně konská kopaná.

Jistě každému silně utkví v paměti kromě shora uvedených nebyvalých sokolských výkonů a malebných předvedení všech složek sokolstva a hostů, hlavní den průvodu sokolstva Prahou.

Jak jsem již uvedl, Praha svoji dekoraci stala se tak půvabnou, že snad nebylo jedince, aby si ji nezamiloval. Do tohoto „pestrého okrašlení pražského“ vcházejí nová nebyvalá pestrost pochodujících Sokolů, Sokolek a hostů. Tim se staly i dlabky ulic, kterými průvod pochodoval tak malebnými, jakých nejsme v obyčejných dnech svědky.

Průvod — státní vlajka se stráží praporu (po každé straně vlajky po jednom šavliáři, za vlajkou tři Sokolové).

Ve čele průvodu náčelník České Obce Sokolské, hudba; čestná rota a různí sokolští hohňatři.

Následují hosté neslovanští, podle abecedního pořadí, s tabulkou každého národa.

Dále vidíme v průvodu hosty slovenské, nesdružené ve svazu Sokolstva, Americké Sokolstvo, Svaz Slovanckého sokolstva.

Pochodují Bulharů ve svých malebných sokolských krojích, pak Bulharky s Bulhary v národních malebných krojích. Celá Praha jása radostí nad tak hojnou účastí těchto slovanckých bratrů a sestřer. Něhi konce pozdravů z řad diváků československých, kteří tak vděčí za jejich návštěvu a bratrské porozumění pro náš národ. Bulharů a Bulharky nezůstávají pozadu a revanžují se díky československému divákovi provoláním zdar Praze a národu československému. Misi se vzájemně pozdravování s obou stran, takže dochází z radosti do tanců na ulici po dobu pochodu. Jsou zasypaní kvítím od svých druhů Českoslovanů. Tyto momenty se prostě nedají jen tak stručně opsati, ale nutno uvést, že byly až k slzám dojemné. Pláč s radostí se střídaly.

Dále pochodují Jihoslované, kteří byli početně silně zastoupení. Vzájemně při-

pomínání si „věrnost za věrnost“ a vzájemně oddanosti neběře konce. Živlo a Nazdar! buráci na všech stranách. Tito slovanští hosté pak slibovali národu československému svou pomoc v případě vojenského konfliktu. Naši lidé citlivě tuto bratrskou upřímnost, nijak nemohli ponechat tuto srdečnost bez pohnutí a při podobných projevech plakali. Také tyto slované byli všude každým našim jedincem šetrně obsluhováni a společně navazovali ty nepřátelštější styky pro dobu budoucí. Nebylo veřejně místnosti, kde by snad tyto Slované s jižní temperamentní krví byli ponecháni bez povšimnutí. Všude libání vzájemně a projevů vzájemně pomoci pro doby zlé.

Pak pochodují jednotlivé župy z Podkarpatské Rusi, Slovenska a mezi nimi se pestří malebnost krojová Suhajů a Frajereček. Připomínání bratrství neběře konce. Jak z řad pochodujících, tak z řad diváků sypou se pozdravy a květiny. Zdar Republice a Praze nemá konce.

Dále jdou pochodem různé župy ze Slezska, Moravy, které jsou spěšťovány krojovými ústroji Slezanek a Moravanek. Eyla to malebnost, při níž se našinci zatočila hlava a vzbudil každý nerv. Nedáme sa! a Nebojme sa! nebraví konce. Ano bylo i slyšet: „Kdo chce, ať si přijde a my mu ukažem, co je

tvrdá pěst Hanáka a nebo Slezáka. Slezsko, Morava, Čechy, Slovensko a Podkarpatská Rus našimi zůstanou!“

Pak pochodovaly župy z Čech. Tito Sokolici a Sokolky všude zdůrazňovali zdar československé armádě a oddanost československému národu. Bylo slyšet: „My Československu nedáme, my Prahu nedáme, my se postavíme každému čelem vpřed a budeme hájit do posledka nedotknutelnost naší čs. republiky.“

Ku konci pochodovala jízda sokolská, trávající od 9. hod. ránní do 3. hod. odpolední. Tato jízda tvořila finál celého pochodu sokolského. Lidé byli pozdravováním již tak unaveni, že ku konci přestali mluvit a už jen očima projevovali svoji lásku ku všemu sokolstvu.

Národ byl opit slávou sokolskou, ale také byl si plně vědom těžkých chvil. Tyto těžké chvíle celé československý národ prožívá nadobytémužně a chladně. Ví co chce a ví co má eventuálně dělat bude-li vepán do viru válečného. My zde žijící můžeme pevně věřit našemu lidu ve staré vlasti, že mužně obstojí ve všech zkouškách, které na něho jsou a budou kladeny.

V zakončení pokládám za svoji povinnost, abych poslal jménem nás všech mnoho pozdravů našemu sokolstvu za silu a viru, jimiž nás posledním sletem obdařilo.

„Krajanským Listům“ se narodil kamarád.

Kdo je tím kamarádem? — Je to nový český časopis pro všechny české děti v Polsku. Časopis tento vyjde již k 1. září a bude vycházet jednou za dva týdny. Mnohého bude snad zajímat odkud a proč tento dětský časopis přichází na svět.

Novorozenátko je plodem redakce „Krajanských Listů“ (ovšem po předběžných úvahách s některými pány učitely) tím sleduje cíl, spějí k výchově nového kádra mladých dopisovatelů a k včasnému navázání s mladou příští generací; redakce mimo vše se zasazuje o to, aby tvrdý život nepřekvapil tuto novou generaci a aby ji nezastihl nepřipravenou jako to bylo a je nyní s námi.

S příchodem tohoto dětského časopisu obracíme se na naše pp. učitele a prosíme je o spolupráci a o rady, neboť oni nejlépe mohou vidět do duše dítěte a také nejlíp vědí co se této drobtině nejvíce líbí a co jí je prospěšno. Doufáme pevně, že tuto věc budou pp. učitelé podporovati a že přispějí svou hrůvnou i při rozšiřování onoho časopisu. Redakce tento čin podstupuje s předpokladem že s ní bude ruku v ruce pracovat celý učitelský sbor, který by při tom všem reprezentoval redakční komisi a rádece onoho dětského dvoutýdeníku. Páni učitelé, doufáme, že u Vás nenarazíme na nepochopení a že se plně zúčastníte této záslužné práce. My Vám za to co nejsrdčejněji děkujeme.

Redakce.

V sjednocení síla.

(Dokončení ze str. 2.)

pracuje lépe. Ješitnost na stranu a jsm-li dobrým členem, budu pracovati dál a pro rozkvet spolku nebudu litovati žádné práce. A škoditi jí teprve ne, protože bych ukázal, jak málo inteligence a pochopení mám pro spolek. Podřízení ve spolku rádi totiž se dostanou také k veslu a to všim právem, ale knoflíky řežeme ze předu a s poděkováním za práci. Vypadá to kamarádštější. Nesmíme také zapomínati, že jen málo družstev se udrželo z těch, které byly založeny, a to proto, že členů bylo

málo a nebo je nepodporovali a nebo malý kapitál. Založení družstva žádá veliké jednoty a kapitálu, aby bylo o kolo jeho choditi a pak by tam snad i ten místní obchodník našel kousek chleba. Žádá však také lidi obchodně vzdělaných, kteří umí vésti obchod solidně, bez úskoků a bez t. zv. „smykalky.“ Ta rozhodně do obchodu nepatří. Proto jsme svědky těch částých „braků“ — (ovšem jsou výjimky) ježto za pultem družstva stojí lidé, kteří myslí na svůj prospěch a nikolivna prospěch družstva.

lídé bez obchodního vzdělání, lidé z protekce, anebo kteří lacino pracují proto, aby si to jinde vynahrádili. Proč obchodník ve městě si nevezme kokoholiv do svého obchodu za prodavače? Taktéž i družstva, chtějí-li se udržeti musí mít kvalifikovaný personál, musí se si ty opravdové ředitele — prodavače vchovali; a to netrvá tak dlouho. Ukrajinci to dělali, děláme to také. Nejdříve se sjednotme, rukou společnou a nerozdílnou pracujeme bez ohledu na majetek, dejme každý to co máme, jeden práci, druhý peníze, ale hlavně dobrou vůli. Nekřičme chytte zloděje pokud jsme se nepřesvědčili; zabijí to důvěru, bez které se těžko pracuje. Tolik židů se mezi námi obchodem užívá, zkusme to i my, ale co na srdci to na jazyku. Prospěch celku a obce nechť nám svítí jako zářivá hvězda na cestu k práci, vždyť i po velikých bouřích bývalo jasno a ticho.

Bylo by pěkné, kdybychom se mohli pochlibiti svoji vlastní práci, ale dalo by to asi mnoho práce a hlavně třeba, abychom se pro tak krásný cíl vchovali. Nic není těžkého, třeba pouze chítí a je-li chuť, pak se i veliký krajice chleba sní. Škoda jen, že u nás vše většinou končí na slověch a skutek utek“. Doufejme, že tentokrát tak nebude.

DARY A VĚNOVÁNÍ.

SEZNAM SBÍREK ve prospěch České matice školské a jejího školství, obdrženy v měsíci červenci 1938.

1. O svatbě s. T. Zajícové v Malované a p. Kršňáka z Knerut, p. A. Klaban sebral zl. 20.—
 2. O pohřbu s. N. Hyhlanové v Malované p. J. Křivka sebral zl. 15.55.
 3. O pohřbu p. B. Mendlikové v Malině p. M. Novák sebral zl. 8.10.
 4. Při křtinách u manželů Vl. a Sl. Křivkových v Sofievce I. na podnět p. A. Kazilovského sebráno zl. 11.95.
 5. Dr. Vl. Kačer z počajeva věnuje zl. 7.—
 6. Účastníci zájezdu na X. Všesokolský slet v Praze věnují zl. 18.—
 7. O křtinách u p. V. Štátného v Hrušvic sebráno zl. 17.—
- Úhrnem obdrženo zl. 97.60.
Všem silečným dárcům co nejsrdčejněji děkuje
Správa České matice školské
v Polsku.

Na schůzích nebo slavnostech nezapomeňme na družstevnictví.

Větší schůze nebo venkovské slavnosti jsou vhodným místem, abychom naše krajany upozornili na význam družstevní myšlenky, kterou prakticky s úspěchem provádí miliony rolníků po celém světě v různých družstvech. Uvádíme níže některá hesla pro výzdobu sálů, alegorických vozů, standart atd. Dále je potřebí, aby i řečníci se zmínili o družstevnictví, které je tak nepostradatelným důležitým úsekem venkovského života.

Všude a vždycky propagujme družstevnictví.

1. Družstevnictví pracuje pro slovanckou vzájemnost.
2. Zemědělci si vybudovali své družstevnictví — zemědělci je také chrání proti všem útokům.
3. Peněžní družstva jsou pilířem zemědělského družstevnictví.
4. Co zemědělec — to družstevník.
5. Jsem již členem některého družstva?
6. Družstevnictví jest základem hospodářské demokracie.
7. Silné družstevnictví — hospodářský prospěch.

(Dokončení na str. 6.)

Láska a lež.

Román z doby války v šestašedesátém.

D. Gerard.

(Pokračování 1.)

Toliko před světem nebude mít mého jména. Tak zůstane, pokud můj otec bude živ. Kdyby se to dověděl vyděl by mne — toť jisté. Zatajením věci bude vše v pořádku; jinak bylo by to neštěstí, jež by nestihlo jen mne, nýbrž nás všechny.“

„Ovšem — o tom není pochyby...“ pravil pop pološeptem.

Radost jeho rázem se zmenšila, ale přece jen trvala, neboť tajný hlas mu šeptal, že otec Bohdanův jest již stár a poněkud chorý.

„Ano — ano — dědictví nelze podceňovati — to by byla hříšná marnotratnost. Ode mne nemůže Daria mnoho očekávati — a vy jste zvyklí dobrým časům, pohodlí, blahobytu a...“

„Souhlasíte tedy s utajením našeho sňatku? Toť má jediná podmínka!“

„Souhlasím,“ odpověděl Modest Kcstyn právě tak skroušeně jako beránek, jak před chvílí ukázal statečnost lví, „ale co tomu řekne Daria?“

Daria se ani neozvala — usmívala se jen s úplnou důvěrou na muže, jenž si ji zvolil, jakoby chtěla říci:

„On ví jistě nejlíp, co jest nám oběma prospěšno.“

„Zatím tedy zůstane Daria u vás. Nic nesmí býti změněno, aby nebylo vzbuzeno podezření. Budu sem docházeti při každé příležitosti — a tudy najdu pokud možno nejčastěji. Na štěstí jsou hory dosti vysoké, aby vesnické klepy nedoznaly až k uším mého otce.“

„Ovšem — ovšem!“
Pop se poněkud zamyslíl a pak znovu upřel své malé, chytré, šedé oči na Lepinského a pravil:

„Pamatuji se, že jste mi jednou řekl, že jste záložním důstojníkem.“

„Ano, tak jest.“

„Kdyby došlo k válce a byl jste povolan —“

„Musil bych jíti — to se přece rozumí samo sebou!“

„O tom právě přemýšlím — a myslím, že by bylo žádoucí, aby se věc uskutečnila raději dřív. Člověk nikdy neví. Js-u li zprávy novin pravdivé, může dojiti k válce co nevidět. A kdyby — člověk nikdy neví — ale ve válce jest všechno možno — kdyby se vám něco přihodilo, pochopíte jistě, že by to bylo Darii osudné — tím osudnější, kdyby —“

„Rozumím vám. Rád byste viděl vše odbyto, pokud vezím zdráv ve své kůži, není-liž pravda?“ pravil Lepinski s úsměvem poněkud opovrhlivým. „Stež se tedy. Což jsem vám ostatně k něčemu neřekl, abyste svazek náš utvrdil, jak pevně chcete a můžete? Záleží jen na vás, kdy to má býti. Zítřka musím se odebrati domů — je svrchovaný čas, ale za čtrnáct dní budu zase zde. Zatím tedy připravte, čeho třeba.“

„A vrátíte se za čtrnáct dní zcela určitě?“, tázal se pop, posud nedůvěřiv.

„Mé slovo cti! Ujišťuji vás však, že ne pouze mé čestné slovo přiměje mne k návratu — především jsou to krásné její hnědé oči, jež mi učarovaly a jimž nemožno odolati.“

Roztoučeně, vášnivě pohleděl na blaženou dívku, sedící posud na témž místě — — — — —

Asi za dvě hodiny ubíral se Lepinski k lesníkovu domku, jež obýval již po tři týdny.

Kolem domku vyhlížely hřbety východních Karpat, porostlé jedlečnými lesy, v temnu podzimní noci jako černé zdi, a z hloubí údolí doznával sem ohlas řeky hustým závojem mlhy.

Ač bylo citelně chladno, neměl Lepinski na spěch.

Šel krokem volným, váhavým a kouřil vonnou cigaretu jaksi snivě, v zamýšlení...

Nálada zamilovaného, jež zračila se zřejmě na jeho obličej, měla o stín údivu.

A nelze se diviti, že popovi způsobil takové překvapení — vždyť sám sebe překvapil ještě více nežli popa.

Kdyby mu byl rano někdo prorokoval, že do večera prohlásí se za ženicha popovy dcery, byl by se mu vysmál do očí.

Jak se vlastně přihodilo, co zdálo se býti neuvěřitelné?

Abý sám si mhl dáti odpověď na tuto otázku, musil zajíti v duchu ke vzpomínkám na první setkání s Darii — na onen zářivý večer, kdy vracel se z honu na jeleny, šel mimo dům vesnického faráře a zaslechl tóny dumky, jež jí mla ja jej nejen smutkem, ale působila naň i zvláštní svůdnou krásou.

Kdežto ostatní lovci, uveněti a hladoví, potáče i se dále, zůstal Lepinski hudebním kouzlem písně jakoby přikován k zemi na místě, kdež stanul, a opájel se nevýslovně svůdnými tóny dívčího hlasu...

Ač dívka zpívala malorusky, porozuměl slovům dumky úplně:

Co mi platny moje černé brvy?
Co mi platny moje hnědé oči?
Co mi platno moje mládí?
Mládí, život můj v smutku.
Hnědé oči pláč,
černé brvy bělí
světa bouřemi.

Naslouchaje tklivým s'ovům tēm, jat byl Lepinski zvědavostí, jak vyhlíží ona pěvkyně.

Byla mladá — to prozrazoval její hlas — ale zda byl její obličej ve shodě s hlasem?

A zejména — měla sama též hnědé oči, o nichž tak dojemně zpívala?

Nikdo neslyší mé lkání,
nikdo nezná srdce tiseň,
pro niž moje hnědé oči
slzami se rosí.

Zvědavost Lepinského byla po chvíli poněkud ukojena. Po písní objevila se v otevřených dveřích silhoueta — patrně pěvkyně, hledající osvícení.

Byla malá a štíhlá — to rozeznal dobře, ale ničeho více, neboť závoj soumraku halil její tvář.

Teprv nazítlí — v neděli — mohl pozorovati ji z blízka, když vycházela z kostela. Byl úplně spokojen. Souhlasila s jeho představou zpívající dívky včerejšího večera.

Ano, to byly právě takové oči, ja-

kýchž se dohadovali zádumčivé i vášnivé — r vněz rty byly oprávněny k takovým steskům.

Celý zjev její byl skromný a nenápadný — nic nerušilo celkový dojem, ani obraz, jakýž si byl v duchu vytvořil dle včerejší silhouety.

Od tohoto okamžiku — ač Lepinski sám nevěděl o tom — byl osud jeho rozhodnut. Zapřísti známost s ní nebylo nesnadno.

Pohostinnost na veakovských farách ve východní Evropě jest příslovečná — a otec Dariin byl v tom směru ke cti svému stavu.

Lepinski ocitl se v novém světě.

Dívka, nemajíc již matky, spravovala domácnost — a Lepinski, sleduje její počínání, bavil se studiem dívčího typu, jakéhož dosud nezřel.

Pomáhati jí při hledání hub v lese uchvacovalo jej novotou právě tak, jako když pozoroval ji při sbírání smetany v krajáčích mléka.

Nejraději ovšem naslouchal jejím večerním zpěvům.

„Zdá se mi, že „hnědé oči“ jest vaše nejoblíbenější píseň — právě tak jako moje,“ pravil jednoho dne, když píseň dozpívala. „Patrně má záliba ta podnět ve vašich vlastních očích, — víte přece, že vaše oči jsou tak krásně hnědé?“

„Ano,“ zněla její prostá odpověď.

Nikdy neplýtvala slovy — a také dala si vždy ujíti příležitost, kteréž by se byla každá koketa uchopila bez rozpaků.

„A víte-li, že ty veše oči jsou také právě tak smutné?“ Právě tak smutné jako v té písní...? Rád bych věděl, čím to je...? Proč — proč jen? Bohudík, nepoznala jste posud neštěstí.“

„Ne — neštěstí jsem dosud nepoznala, ale štěstí také ne. Zde v údolí jest smutno, pusto... a...“

„A co?“

„A život připadá mi vůbec velice vážným,“ pravila Daria poněkud vřehavě.

„Jaká to božská prostota!“, pomyslíl si Lepinski.

Jemu nezdál se život ani trochu vážným — i učinil naň výrok Dariin zvláštní dojem.

Od měsíce září použil každé záminky, aby mohl odejiti z domova. Byl samá honba — a při tom pokračně blažen oddával se kouzlu „hnědých očí“, stále hlouběji se do nich dívaje...

Ale v duši jeho nebylo žádného úmyslu...

To, co mu rozhořčený otec přísuzoval, že Daria jest příliš dobrá, aby stala se jeho hračkou, rekla mu jeho znalešt žen již dávno.

Byla však také dosti dobrá, aby se stala jeho ženou?

Této otázce dosud vždy se vyhnul — bylot vůbec jeho zvykem, vyhnutí se všemu, co mu bylo nepohodlné. Mnohem příjemnější ovšem bylo dáti se unášeti proudem události, trhati květy přítomnosti a na plody budoucnosti ani nemysliti. Teprve dnes ocitl se z čista jasná před volbou mezi trvalým rozloučením a poutající jej přípořevědi — donucen k rozhodnutí. Ničeho netuše, byl uchopen takofka za límec...

Jedinkým okamžikem stalo se mu jasným, že život bez Darie byl by mu pouští —

(Pokračování přístě.)

Všichni kupujeme u firmy
G. VUGMEJSTER,
ROVNO ul. 3-Maja 129.

Poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. VUGMEJSTER své komisní sklady a jmenovitě:

- 1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
- 2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
- 3) Továrna výrobků hedvábných Edvard Babiacki i Ska.
- 4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Grzegowski & Sp.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků ŽIRARDOVSKÝCH závodů jako: plátva lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5.— zl. za metr.
Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových facon, a to: pižmových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmových a j.

Ceny nejnižší!

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru
V. ZEMANA

v Lucku

Specialita pivovaru

„SAKURA“

Doporučuj všude
toto českého podniku
znamenitý mok.

K článku „V sjednocení síla.“

Pisatel uvedeného článku volá k nám, volyňským dívkám, abychom se hlásily k redakci, že jsme všechny téhož citění a smýšlení jako pisatelka článku v 27. č. „Přátelé, pomozte nám“. Dovolují si proto sdělit své úvahy.

Můj hlas jest již třetí, který v této záležitosti volá: Držme se všichni celku, zorganizujeme se tak, abychom si sami mohli dáti vše, co potřebujeme; doceňujeme význam hospodyňské školy, přátelé, postavte nám hospodyňskou školu! A nyní co dál? K čemu jsme d šli? Nedovedu k tomu dítu přiložití ruce, proto mohu p uze zvolati: „Přátelé, pomozte nám“ ale zda na takové hlasy čeká redakce? V tom volání vidím nanejvýš připravení půdy pro stavbu, ale... půdy v našich srdcích.

Nevím, jak by se tato otázka dala konkrétně vyřešiti a rda bych zvěděla, nechází-li se mezi námi někdo (jednotlivec, organizace), kdo by chtěl tuto akci vzít na svá bedra.

Dovolují si předložit tuto otázku, poněvadž jsem jista, že jest to věc všeobecného zájmu a nikoliv jen téma pro lokální debaty aneb pro články do našeho časopisu.

Dotyčný pisatel čeká na naše činy — bez přičyby vyjádřím mínění všech čtenářek, povím li, že ohledně této záležitosti jsme všechny bezkompromisně za jedno i kdž o tom nebudeme psát veřejně.

Proč snášejí slepice výlevy.

Několik let trvalo než jsme vypátrali, proč slepice nám snášejí postřepky. Nebylo to u všech najednou ale dostávaly to slepice jedna od druhé. Dělal jsem jim vše možné, ale nepomáhalo nic. Na podzim a s blížící se zimou to vždy přestalo a na jaře to bylo zase. Nejprve neby postřepky, po-

ČESKÝ OBCHOD
se střížním a galanterním zbožím

Kaněfasy, purpury, zástěry, prádlo, šatové látky a jiné.
Barvy trvalé Ceny stálé!

Vše v nejlepší jakosti u firmy
V. VOLANSKÝ
Zdolbunov, ul. Narutowicza 6.

Začnete-li však, draží „přátelé“ se stavbou na půdě reální, dokážeme naše vlastenecké citění příspěvky peněžními.

Nebylo by záhodno, kdyby nám někdo udělal jasno, jak se celá tato věc opravdu má?

A ještě jedna maličká otázka — neschází nám v této záležitosti vůdce?

Libuše.

Co psala „Nowa Rzeczpospolita.“

(Přeložil Josef Málek.)

Francouzský vyslanec Paul Glaudelem ve své řeči s korespondentem m listu „Nowa Rzeczpospolita“ p dal svůj uudek o Polsku a Československu v pádu vypuknutí německo-československé války.

Glaudelem pravil: „Tvrdím o Československu, že naší pomocí u de chapadel Antikrysta, který ohrožuje jeho život a nikdy neuvěřím, že by katolické Polsko mohlo odřeci svcu šlechtnou pomoc národu českému. Stačí zahleděti se na mapu a hned vidíme, jak osud Polska jest spjat s osudem Prahy, Nikdo dnes nepochybuje o tom, že Francie poskytne Československému národu vojenskou pomoc pro obhájení jeho samostatnosti. Sama Prozřetelnost zařídila“ pravil dále Glaudelem, že Anglie se postavila na naši stranu a jest pravděpodobné, že i Amerika v pádu Evropské hitlerovské vojny nezůstané stranou.

Toto vše nechť uvaží Polsko a nechť stane po naší straně v boji o celistvost čs. republiky.

Tak se mluvilo o Francii v roku 1014, že nepřijde na pomoc Srbům, že ponechá své přátelé na pospas Němcům; bylo ale jinak. Dnes opět se opakuje historie a ojedinelé národy se m hou státi obětí pohanského a dobyvačného pangermanismu. A já nepřestávám věřit, že Polsko se připojí k Francii, Anglii a Americe, které jsou již dnes pevně rozhodnuty odrazit výpad na Československo.“

My volyňští Češi, žijící zde v Polsku jako loyální obyvatelé, máme conejupřímnější přání, aby se slova p. Glaudelema jak nejrychle i vyplnila.

Na schůzích nebo slavnostech nezapomeňme na družstevnictví.

(Dokončení ze str. 4.)

dářský nezávislý venkov.

8. Mládež venkova manifestuje pro silné družstevnictví.

9. Na světě je 150 milionů družstevníků, to jest důkaz životnosti družstevní myšlenky.

10. Vstupte do velké družstevní obce venkova.

11. Chceme školy s družstevní naukou.

12. Naše heslo: Co jednomu nemožno, to všem dohromady snadno.

13. Družstevnictví slouží lidu.

14. Vše pro široké vrstvy občanstva — toť úkol družstevní.

15. Venkovská žena patří do družstevní organizace.

16. Družstevnictví pracuje pro všechny, zasluhuje proto důvěru všech.

17. Družstevnictví — hospodářská jednota venkova.

REKLAMA JE HYBNOU PÁKOU OBCHODU.

zdejší již vejce bez oné mázdry a pak pouhé výlevy. Přišla-li na takový výlev slepice druhá, jedla jej a onemocněla snášením výlevů také. A tak pomalu to dostaly všechny. Sedaly o samotě, hubly, hřebený jim se v jednom časopise, že to zmodraly. Mnohá i od toho zahynula. Informoval jsem se i v Praze v redakci „Zem. Jednoty“, ale bezvýsledně. Najednou když se prozkoumaly vni-

trnosti pošle slepice bylo viděti, že blána vaječnicková a přilehlé části jsou nahnílé, a zdálo se, že od toho pomoci není. Tak to již trvalo několik let. Až zvláštní náhodou dočetl jsem se v jednom časopise, že to pochází od vázky (Libella) V Čechách jsme tomu říkali šidlo, které létá okolo vody a a při močálech. Je velmi pěkné, skoro astrální, průhledné, a

slepice jsou za nimi jako posedlé. Onen hmyz však v sobě chová jako parazity červíčky vlasovce (Filaria), kteří s vážkami do žaludku slepic se dostanou, kde prodělávají rychlou proměnou a jsou příčinou oné nemoci. Potom jsme celý kmen oněch slepic odstranili a nahradili jinými a od těch dob jsme postřepky ani výlev ne spatřili. Někdy nesou slepice postřepky i od jiných příčin, od uhození neb neatrické potraviny, málo bohaté na vápno, ale nesou-li všechny a pořád postřepky, pak, hospodyňky, je příčinou vážka. Takové slepice je nejlépe odstranit všechny. Křivský Adolf.

covaných a též pohnojených. V ovocných sadech přehlédneme kůly u stromů, opravujeme úvazky a odstraňujeme „vlky“ u kořenů nebo na kmenu. Hlavně však sledujeme všechny škůdce na ovocných strozech a po poradě s odborníkem je zavčas zničme.

Vliv sucha na vývoj obilí není tak jednoduchý, jak by se zdálo. Je značně rozdílný, závisí na době sucha, na množství obilí při klíčení, při vymezení klasů nebo za květu. V každém případě má sucho určitý vliv na úrodu. Experimentálně snažil se přijít věci na kloub ruký

badatel Moliboh, který dělal v tomto smyslu pokusy s pšenicí a ječmenem. Podrobuje je určitým periodám a stupňům sucha za různých výrostových období. Přišel na netušený a zdánlivě protimyslný fakt, že postihne-li sucho obilí za doby klíčení (později však nikoli), zvýší se výnos žni o 37 proc. Kritická je však doba, kdy vyschnou ve stadiu výrostu zavazuje ztrátu 50 proc. ucho za doby vmetání nič 66 proc. úrody, za doby zrání 23 proc. úrodu. Podle těchto výsledků lze tedy přibližně odhadovat výsledek budoucích žní, po případě antno se řídit při řešení

problému umělého zavodnění.

CENY OBIÍ.

Záznam rovenské obilní bursy.

Žito I.	zl. 18.50	za 100 kg.
Žito II.	„ 18.—	„
Pšenice	„ 25.—	„
Ječmen piv.	„ —	„
„ obyč.	„ 14.50	„
Oves	„ 17.50	„
Řepák zim.	„ 43.—	„
„ let.	„ —	„
Vikev	„ —	„
Hrách polní	„ —	„
„ Viktoria	„ —	„
Sem. jet. č.	„ —	„

Srpen v ovocné zahradě.

V srpnu počíná sklizeň ovoce ve větším měřítku. Tam, kde jsou menší zahrádky, doporučuje se ovoce při česání probírat. Ovoce určené k zásilání trháme zatvrdlé, aby transport lépe sneslo. Ovoce červivé nejlépe zkrmiti, aby hmyz byl zničen; je dobře spářiti je horkou vodou. Přehlédneme dále ovocné křoviny a vyvinuté výhony opět zkracujeme na 3—4 očka. Maliny po očesání přehlédneme, a výhony, jež nám ovoce přinesly, posklízni vystřiháme. V měsíci srpnu pak zrušujeme kultury 4—5letých jahodníků. Důporučuje se dáti na takto uvolněné záhony jinou plodinu a zahodit v této době založit na jiných místech, dobře zpra-

Žena v hospodářství.

Každá dívka, zvláště na venkově je přírodou určená k tomu, býti matkou a ženou domácnosti. To je její nejvládnější povolání a pro ně také by mělo býti každé děvče především vychováváno.

Ale i zde je zapotřebí mnoho vědět, aby žena mohla býti v domácnosti a v hospodářství plnocennou silou. Má-li odborné vědomosti, pak je jí hračkou, zastává i svého manžela-hospodáře, dovede vésti —

a k tomu je vlastně nadána — celé finanční hospodářství podniku. Je-li obeznána s účelnou výživou, dovede upevnovati zdraví těch, kteří jí jsou svěřeni, především pak dovede správně vychováti zdravé a dobře vyvinuté dívky.

Ve vedení domácnosti je také zapotřebí plánovitosti. I sem zasáhla již racionalizační a ekonomická vlna, která diktuje všem jednoduše a účelnost. Správným a úsporným vedením domácnosti lze získati a udržeti spokojenost v rodině

po celý život. Neboť — konec konců — na rozumnosti ženy závisí její vlastní štěstí.

Doby, kdy se dcery naučily správně vésti domácnost od matek a pramatek, jsou nenávratně pryč. Dnešní žena má tolik starostí, že nemá na správnou výchovu děvčát čas. A tak za ní v dnešní době o to musejí pečovat odborné časopisy a především odborné školy. Ale my u nás na Volyni máme ty české odborné školy? Máme alopouť onu tak nepostradatelnou hospodářskou nebo ho podílnou školu? Nemáme! A kdo se pak v bud učen bude mučet zodpovídat z oné neúplné, zmražené výchovy našich hospodyněk? Kdo na tom všem ponese vinu neví? — Snad by nám to mohli prozradit — naši tatínkové..

Jedna z tisíce volynských dívek

Který věk je nejlepší pro šťastné manželství?

Zkoumání ukázalo, že při šťastném manželství věk nehraje vlastně válnou roli. Ze tří set manželství — 180 bylo takových, že muži byli starší o pět let žer. Jen polovina zde byla manželství šťastných. Devadesát manželství mělo manžele stejného věku a zbytek byl, že manžel či manželka byli mnohem mladší svého partnera. Zajímavé jest, že muži se vyjádřili v celé polovině z tohoto počtu, že mají nejraději mnohem mladší ženy, než jsou sami. Jedna čtvrtina manželů horovala pro ženy stejného věku s nimi. Bězmála jedna čtvrtina horovala pro ženy starší, než byli sami a zbytek mužů řekl, že je jim to jedno. Který věk je nevhodnější je těžko říci. Pravidla tu není. Záleží na povaze.

TOVÁRNA A SKLAD HOSPODÁŘSKÝCH A MLÝNSKÝCH STROJŮ BRATŘI POSPÍŠILOVÉ

Telefon: č. 66.

ZDOLBUNOV.

Generální zástupitelství továren:

WICHTERLE & KOVÁŘÍK v Prostějově.

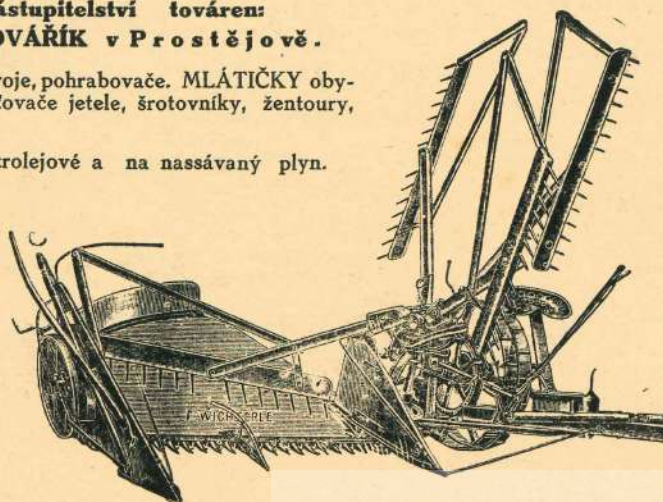
ŽACÍ travní a obilní stroje, pohrabovače. MLÁTIČKY obyčejné a čistící, vylušťovače jetele, šrotovníky, žentoury, pastorky, řezačky.

MOTORY: naftové, petrolejové a na nassávaný plyn. ÚPLNÉ zařízení mlýnů.

UNION, akc. strojirna a slévárna, Československo.

ZAKLADY Przemysłowe Palaszewski, Polsko.

OPRAVA strojů ve vlastních dílnách.

Nekupujte jiné žací stroje dokud jste si neprohlédli nejnovější typ žacího stroje WICHTERLE-KOVÁŘÍK.

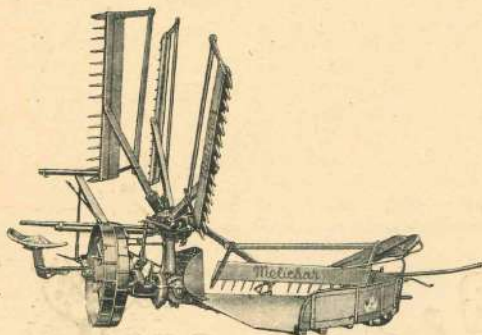
Máme na skladě pálené tašky červené na pokrývání střech. Můžeme dodat na každou stanici vagonové od 5.000 do 10.000 kusů tašek. Je to nejlepší krytina, nebojí se ohně, krup i mrazu. Náhradní součásti do všech značek žacích strojů.

Nekupujte, pokud jste se neinformoval u nás a nechybíte!

CZESKA SPÓLDZIELNIA ROLNICZO - HANDLOWA W RÓWNEM (ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO V ROVNĚ)

Ul. 3-go MAJA 149.

TELEF. 533.

oznamuje, že již došly z BRANDÝSA n./L.
Československo MELICHAROVY

žací stroje

lehké, tiché, důkladné a spolehlivé v práci, nejnovější konstrukce, s olejovou lázní, ocelovým válem, hermeticky krytou nábou, na malém polním kole a patentovaným k rámu přístrojem na okamžité sundání kola a patentovaným věncem (patent Nr. 18711.) Všichni kdož si stroje předem objednali a také ostatní zájemce o ně zveme k odebrání si strojů a prohlídce na skladě v Rovně.

Upozorňujeme,

že v roce minulém nehlédě k hojně zásobě nestačilo nam ŽACÍCH STROJŮ a mnozí zájemci, kteří se přihlásili ke koupi až přede žněmi, již stroje si u nás koupiti nemohli, neboť byly vyprodány ještě přede žněmi.

Pospěšte si proto se zakoupením strojů.

Na koupené stroje vydáváme tovární záruku.

Ceny a podmínky pro každého zájemce přijatelné.

Sklady: v Rovně ul. 3-go Maja Nr. 149., v Zdobunově ul. Narutowicza Nr. 8. (u pp. Otmara a Kloučka), ve Vólkově (u p. Vl. Mráčka), v Kvasilově (u p. Vl. Náhlavského.)

JEDINEČNÁ PŘÍLEŽITOST naskytá se prozíravým hospodářům!!!

Došla právě z továrny z JIČINA

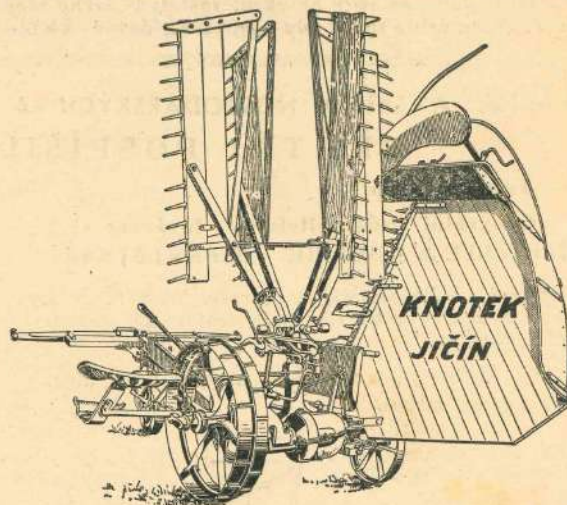
z Československa zásilka

nejnovějších

KNOTKOVÝCH ŽACÍCH STROJŮ

s olejovou lázní, ocelovým válem, kuličkovými ložisky,

S TOVÁRNÍ ZÁRUKOU do skladů staré solidní firmy.

RUDOLF JOZEF a spol.,
v Zdobunově, ul. Kościelna č. 7. (vedle Kasy Skarbowej)

MOTORY LORENZ a jiné zahraniční stroje za levné likvidační ceny.

CHMELOVÉ motyky (kracle) zvláště levné.

Navštivte nás, vyhovíme a jako vždy Vás plně uspokojíme! Neodkládejte s nákupem, neboť přívoz strojů jest dovolen jen dle kontingentů.

Originální součásti k žacím strojům.

Krajanské listy, týdeník československého lidu v Polsku. Vydavatel a šéfredaktor Josef Foitík, Luck. Tiskem vlastním. Předplatné v Polsku: ročně zl. 10.—, na půl roku zl. 5.—, Do Ameriky zl. 15.—, ročně. Ceny oznámení: celá strana zl. 120.—, půl strany zl. 60.—, čtvrt strany zl. 30.—. Drobná oznámení 10. gr. za slovo.

Odpovědný redaktor: Josef Rejzek.

Drukárna Józefa Foitíka, Luck